

Adventsmässa den 4 december 2006

Under ett av Styrande Rådets möten år 1999 togs beslutet att arrangera en Adventsmässa. Därmed skrevs ett nytt kapitel i Gillets moderna historia. Initiativtagare var vår dåvarande Älderman Inge Stoltz.

Vädrets makter är för en gång skull med oss denna lördag. Vem vet, kanske är det en liten present till Chrönikören, eftersom det är hans födelsedag.

I kapellet är inget sig likt! Kören har bytt plats från höger om altaret till vänster och så har vi vår yngste gäst, tillika jollrande solist, i församlingen. Annikas och Jeffs fyra månader gamla baby Ida tar all uppmärksamhet och när morfar tillika vår Älderman Inge Stoltz hälsar välkommen uppstår viss förvirring.

Broder Inge har svårt att komma ihåg hur många gånger vi träffats i kapellet. Crönikören kan härmed stilla läsarens nyfikenhet genom att informera om att det är åttonde gången.

Under ledning av Ingrid Kvelde sjöng så sångkören Divertimento "Sköna Advent" och "Stilla Nat" ackompanjerad av Ingmar Nilsson på orgel. Skönsång som gick rakt in i våra hjärtan. Ett numera stående inslag som också berör är när Broder Stig Laurenius läser ur Psaltarpsalmen. Denna lördag fanns familjens stora bibel med, som Broder Stig förärats av sin hustru.

Så var stunden kommen för Kaplan Sune Karlssons julbetraktelse. Nervositeten steg i bänkarna, förra året åkte vi på ett regelrätt husförhör med varierande resultat. Lugnet återställdes snabbt efter det att Broder Sune meddelat att inget förhör skulle hållas men däremot avkrävdes en sång av Chrönikören om de tolv apostlarna.

Vid förra årets Adventsmässa uppehöll vi oss mycket kring de 10 budorden och det var också kring dessa som det s.k. husförhöret kretsade. "Eftersom upprepningen är pedagogikens moder tänker jag inleda med att blicka tillbaka på fjolåret och siffran 10" förkunnande Broder Sune med glimten i ögat och så inleddes årets betraktelse; - "vad som är spännande med de 10 budorden är att det finns två versioner av dem. Enligt vår tradition är buden uppdelade i tre plus sju, där de tre första har med Gudsrelationen att göra och de sju sista med relationen till medmänniskan. Så är det inte i österländsk tradition. Där är buden istället uppdelade i fyra plus sex. Det som skiljer de båda traditionerna åt är det s.k. bildförbudet". Broder Sune kunde till skillnad från oss sin läxa och understundom åkte vi med på berättarkonstens resa till svunna tider och spännande platser.

Chrönikören sjunger också i sin sång om de 11 lärjungarna och 12 apostlarna. "Är inte det samma sak?" frågar Broder Sune och blickar försiktigt ut över församlingen. "Förklaringen är den här! Efter Judas svek som ledde till Jesu död reducerades lärjungaskaran till elva. Men för Jesu var tolv ett heligt tal och därför beslöt de elva efter Jesu uppståndelse att komplettera lärjungeskaran med ytterligare en medlem. Detta skedde med hjälp av lottdragning. Apostel nummer tolv hette enligt apostlagärningarnas första kapitel, Mattias."

Tiden var nu mogen för andra aktiviteter. Vår nyutnämnde Musikansvarige i Gillet Annika Stoltz sjöng "O, helga natt" med sådan styrka och värme att jag är säker på att inget öga var torrt. Kören fortsatte därefter med "När det lider mot jul" och så var det åter dags för Broder Stig att inta scenen. Det finns ingen som kan läsa "Tomten" av Viktor Rydberg såsom Stig Laurenius. Allt sker utantill och då skall ni veta, kära Bröder och Systrar att det är elva verser gånger åtta rader som deklameras som ett rinnande vatten med känsla för språkets takt och ton. Imponerande!

Broder Inge avslutade Adventsmässan med att önska alla en fröjdefull jul och konstaterade; "Vår Kaplan är en fantastisk präst som på ett enkelt och förståeligt sätt får oss att ta till oss julens budskap".

Skaffare Hallengren stod så beredd och serverade rykande varm glögg och pepparkakor. En avkopplande och skön eftermiddag att minnas...

Chrönikör
Lennart Söderberg